

Ե Ր Ա Ջ

Հեղ.

Ն Ժ Դ Ե Հ Ի

Տանջանքից յողնած տառապեալ Հոգիս
Ընկըղմւեց քընի օրօրող ալիս.
Եւ քաղցր երազ թեթեւ թւեերով
Տարաւ ինձ եդեմ, սար, դաշտ անցնելով:

Ջերմ, թեթեւ, մեղմ օդ, լոյս առատ, քնքոյշ
Լըցրած են չքնաղ այն եդեմ անոյշ.
Եւ ես երջանիկ, ուրախ, իմ գրկում
Տեսնում եմ նորան, լալիս, դանգաժուում:

Գեղանի իր գլուխ կայցրած նա կուրծքիս,
Հեզ, պարզ իր աչեր դարձրած երեսիս,
Մըմնջում էր նա, ժպտում, արտասւում,
Եւ սիրոյ խօսքեր ականջիս հընչում:

Մոռացայ ես վիշտը, կարօտ ու տանջանք.
Կարծում էի թէ՛ տխուր լաւիտեան
Բաժանելու չէ դժժնեայ հանգամանք,
Եւ արդէն հասայ վայր երջանկութեան...

Բայց ահա, ցնցւած ես անոյշ քընից,
Տեսայ ինձ մենակ, հեռու նորանից.
Եւ վիշտ մշտաքաղց դարձեալ ինձ տիրեց,
Տառապեալ իմ սիրտ թախիժը գերեց: